

باب سی و پنجم

در لزوم اجابت دعوت بجهن عروسی و بضيافتها

در کتاب مستطاب اقدس نازل:

"اذا دعيتم الى الولائم والعزائم¹ اجيبوا بالفرح والأنبساط." (بند ۱۵۶)

¹ عرب برای هر قسم ضیافتی اسم مخصوصی بر وزن فعيله استعمال میکنند مثلاً ولیمه برای ضیافت جشن عروسی و عقیقه برای ضیافت نذر استعمال میشود و غیرها و از این جمله کلمه عزیمه است که برای قسمتی از ضیافت استعمال میشود امروز هم در لغت دارجه عراق عرب و سایر ممالک عربیه مورد استعمال است. مثلاً میگویند "نروح العزیمه" یعنی بمیهمانی میروم یا آنکه "نکون معزومین" یعنی بمیهمانی دعوت داریم. تومانسکی در ترجمه کتاب اقدس بلسان روسی که کلمه عزائم را بمعنی تذکر اموات ترجمه کرده این معنی سند و اعتبار لغوی ندارد (برای معنی عزائم بکتاب القاموس المدرسی چاپ مصر در ذیل عزم مراجعه شود). اعراب عراق مفرد کلمه عزائم را عزیمه گویند و اعراب مصر مفرد عزائم را عزومه میگویند.